

Lyckat älgmöte för jägare och markägare

Den nya älgförvaltningen som riksdagen beslutade om 2011 börjar sätta sina praktiska spår. Ett sådant var det informationsmöte som Älgförvaltningsområdet Väner-Möckeln arrangerade i Björneborgs Folkets Hus i torsdags.

Mötet var välbesökt med ett 60-tal jägare och markägare som bänkat sig i de bekväma fåtöljerna. Älgförvaltningsområdet, som omfattar området söder E 18 från Skattkärr till Karlskoga arrangerar ett antal olika aktiviteter, bl.a. informationsmöten som det här men också i samarbete med Kristinehamns Jaktvårdsrets en del utbildningar som är värdefulla för älgförvaltningen.

Den här gången skedde arrangemanget i samarbete med Kristinehamns Jaktvårdsrets samt Skogstyrelsen.

En av de tunga punkterna i kvällens program var att tackla konflikten mellan jägarnas ambition att ha många älgar i naturen och skogsägarnas vilja att inte få allt för stora skogsskador, främst på tallen. Ofta, särskilt från storskogsbruket, framförs argumentet att den konflikten ska lösas med bössan, dvs är det skogsskador så ska älgstammen skjutas ner.

Samtliga som föreläste under kvällen var överens om att det definitivt finns andra metoder.

Först ut på plan i frågan var Jägareförbundet Värmlands Jaktvårdskonsulent Jessica Larsson som visade på att det går att förena bra med älg och en för markägarna acceptabel skadenivå.

En successiv röjning av tallbestånd istället för en enda tidig och radikal röjning till produktionsantal lämnar både tillräckligt med foder och tillräckligt med oskadade blivande huvudstammar. Vid tidig slutröjning så blir flertalet tallar betade, finns det gott om tall så går älgen runt och äter lite här och där. Ett annat tips var att lämna kvar redan skadade ungtallar.

Lars Mosseby, Skogstyrelsen, var inne på samma linje och förespråkade mer viltanpassad röjning både vad gällde tallen men även lövet. En del skogsägare är alldeles för snabba med att totalt avveckla löv i tallplanteringar.

Man var likaså överens om att man kan utnyttja vägkanterna vid skogsbilvägar genom en viltanpassad röjning. Det blir bättre för vägen som lättare torkar upp och att viltfoder skapas.

Bägge var helt eniga, tillsammans med flera närvarande skogsägare, om vikten av att öka andelen mark som återplanteras med tall och inte i uppgivenhet plantera gran på tallmark. Gör man det så kan man få problem med granskogen.

Christian Sundby berättade om sina erfarenheter som skogsägare och poängterade att man med rätt röjningsteknik kan få ihop ekvationen med både bra tall, fina björkar samt gott om älg.

Peter Moberg presenterade sitt arbete med att utnyttja mindre åkrar som inte är så rationella att hantera i det vanliga jordbruket för att ordna attraktiva viltåkrar som håller ner konsumtionen av tallskog. Lämpligt placerade så kan de också vara ett kraftfullt verktyg i trafiksäkerhetsarbetet genom att dra bort viltet från vägarna. Likaså minskar de, rätt placerade, betesskadorna på produktionsåkrar.

Henrik Nyström redogjorde för en del praktiska frågor inför älgjakten sam om hur vi försöker att arbeta inom området Viltförvaltningsgrupp. Likaså berättade han om den senaste informationsträffen som Länsstyrelsen arrangerat för länets 10 älgförvaltningsgrupper för en dryg vecka sedan. Där hade bl.a. en betesskadeinventering presenterats som väckt en hel del debatt då alla deltagare inte varit övertygad om den metodik som använts vid fältarbetet. Allt för få provytor för att ge ett säkert resultat framförde "protestanterna". Likaså informerades om hanteringen vid anmälan om fällda älgar samt rapportering av vad som sågs i form av älg under början av älgjakten.

Jessica berättade om den senaste fasen i vargfrågan med regeringens rovdjursproposition. Ingen av de närvarande vågade spå något om framtiden i den frågan.